

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/492/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314225514
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1314225514.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou, v právnej veci žalobcu: COFIDIS, Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d'Ascq CEDE 598 66, Francúzska republika, na území SR koná prostredníctvom organizačnej zložky: COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 50 595 628, Einsteinova 11/3877, Bratislava, zast. URBÁNI & Partners s.r.o., Skuteckého 17, Banská Bystrica proti žalovaným: X. O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, D., 2. S.. W. A., predtým S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na N. XX, D., zast. Mgr. Petrom Forgáčom, advokátom, Zámocká 14, Bratislava, o zaplatenie 7.234,25 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný 1 je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 7.234,25 eur s :
  - úrokom odo dňa uzavretia zmluvy do 06.11.2014 vo výške 681,87 eur;
  - úrokom z omeškania do 06.11.2014 vo výške 626,28 eur;
  - 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.916,11 eur od 07.11.2014 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietá.
- III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému 1 náhradu trov konania v pomere úspechu 100%.
- IV. Súd konanie voči žalovanému 2 zastavuje.
- V. Žalovanému 2 súd náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa na tunajší súd dňa 19.11.2015 domáhal sa pôvodne právny predchodca žalobcu: Banco Banif Mais, S.A., Avenida 24 de Julho, N 98, oblasť Santos-o Velho, Lisabon, Portugalsko (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) voči žalovaným 1, 2 solidárneho zaplatenia sumy 816,20 eur spolu so :

- zmluvným úrokom do 06.07.2013 vo výške 35,68 eur,
- zákonným úrokom z omeškania do 06.07.2013 vo výške 632,21 eur,
- zmluvným úrokom 20,80 % ročne zo sumy 816,20 eur od 07.07.2013 do zaplatenia,
- zákonným úrokom z omeškania 8,50% ročne zo sumy 851,88 eur od 07.07.2013 do zaplatenia.

Skutkovo žalobca odôvodnil žalobu tým, že v zmysle § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obch. zák.“) bola dňa 23.09.2011 uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným 1 ako dlžníkom a žalovaným 2 ako spoludlžníkom Zmluva o úvere - individuálne podmienky č. 14071 (ďalej len „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné úverové podmienky (Zmluva o úvere - všeobecné podmienky) zo dňa 23.09.2011. Na základe Zmluvy o úvere poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému 1 úver vo výške 10.500 eur za účelom

umožnenia kúpy motorového vozidla bližšie špecifikovaného v Zmluve. Výška mesačnej splátky úveru bola v Zmluve dohodnutá na 333,75 eur, počet splátok bol stanovený na 48. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.10.2011, pričom splatnosť ďalších splátok bola stanovená vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Žalovaný 1 sa v Zmluve zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky právnenému predchodcovi žalobcu vrátiť spolu s dohodnutým príslušenstvom za podmienok stanovených v Zmluve. Žalovaný 1 zaplatil právnenému predchodcovi žalobcu 22 splátok úveru, pričom posledná zaplatená splátka bola splatná spolu s dohodnutým zmluvným úrokom dňa 20.07.2013. Od tejto doby žalovaný 1 svoj úver nesplácal, pričom v zmysle bodu 20 VÚP, ak nastane omeškanie s platbou jednej splátky viac ako tri mesiace, žalobca mal možnosť vyhlásiť splatným celý poskytnutý úver spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami. Listom odoslaným dňa 29.10.2014 informoval právny predchodca žalobcu žalovaných 1, 2, že nakoľko sú v omeškaní s platbou jednej splátky úveru viac ako tri mesiace, v súlade s bodom 20. Všeobecných úverových podmienok vyhlasuje celý poskytnutý úver spolu s príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú splatným k 06.11.2014 (ďalej len „dlžná suma“) a zároveň žalovaných 1, 2 vyzval na zaplatenie dlžnej sumy. Žalovaní 1, 2 do dnešného dňa dlžnú sumu právnenému predchodcovi žalobcu nezaplatili.

2. Žalobca (resp. jeho právny predchodca) pripojil k žalobe listinné doklady: Zmluvu o úvere - Individuálne podmienky zo dňa 23.09.2011, prehľad platieb žalovanou, Zmluva o úvere - Všeobecné podmienky zo dňa 23.09.2011, Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa neuvedeného, Finančný plán, Vyhlásenie splatnosti a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 29.10.2014, výpis z poštového podacieho hárku Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 29.10.2014.

3. Dňa 29.04.2015 bol vo veci vydaný tunajším súdom platobný rozkaz č. 39Ro/2550/2014, proti ktorému podal odpor žalovaný 2 z dôvodu, že predmetnú zmluvu o úvere nepodpisoval, na zmluve nie je jeho podpis.

4. Žalovaný 1 sa písomne nevyjadril k žalobnému návrhu a prílohám.

5. Zo spisového materiálu, predovšetkým z výpisov z obchodného registra súd zistil, že pôvodne označený žalobca Banco Banif Mais, S.A., Avenida 24 de Julho, N 98, oblasť Santos-o Velho, Lisabon, Portugalsko bol zrušený a jeho univerzálnym právnym nástupcom sa stal COFIDIS, Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d' Ascq CEDE 598 66, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 50 595 628, Einsteinova 11/3877, Bratislava ku dňu 11.03.2017. Nakoľko právny predchodca žalobcu zanikol počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd v zmysle § 64 ods. 1 veta prvá CSP pokračoval v konaní v spornej veci s právnym nástupcom žalobcu: COFIDIS, Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d' Ascq CEDE 598 66, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 50 595 628, Einsteinova 11/3877, Bratislava, o čom súd rozhodol uznesením zo dňa 09.06.2017 č. k. 21C/492/2015-102.

6. Podaním doručeným súdu dňa 10.09.2019 vzal žalobca žalobu voči žalovanému 2 v celom rozsahu späť z dôvodu uzavretia Dohody o urovaní dňa 05.09.2019 s tým, že žalovaný 2 si nebude voči žalobcovi uplatňovať nárok na náhradu trov konania. Žalovaný 2 so späťvzatím žaloby voči sebe súhlasil.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom sporových strán, oboznámením sa s listinnými dokladmi: so žalobným návrhom, Zmluvu o úvere - Individuálne podmienky zo dňa 23.09.2011, prehľadom platieb žalovaným 1, Zmluvou o úvere - Všeobecné podmienky zo dňa 23.09.2011, Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa neuvedeného, Finančným plánom, Vyhlásením splatnosti a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 29.10.2014, výpisom z poštového podacieho hárku Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 29.10.2014, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

8. Zmluvou o úvere - Individuálne podmienky č. 14071 zo dňa 23.09.2011(ďalej len „Zmluva I“) poskytol právny predchodca žalobcu Banka Mais, S.A. (ďalej len „žalobca“) žalovanému 1 ako dlžníkovi a žalovanému 2 ako spoludlžníkovi za účelom umožnenia kúpy motorového vozidla zn. VOLKSWAGEN, typ PASSAT DIESEL, PASSAT 2,0 TDI DPF BUSINESS, rok výroby 2008, evidenčné číslo: D.Q.-XXXBU za kúpnu cenu 15.500 eur spotrebiteľský úver. Dodávateľom predmetného motorového vozidla bola obchodná spoločnosť: RHR AUTO, SPOL. S.R.O., , IČO:43868321, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 21. V zmysle článku II. Zmluvy I bol teda žalovanému 1 poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver na

dobu určitú vo výške 10.500 eur, ktorý sa žalovaný 1 zaviazal splácať v mesačných splátkach po 333,75 eur, splatnosť prvej mesačnej splátky bola dohodnutá dňom 20.10.2011, splatnosť ostatných mesačných splátok bola dohodnutá 20. dňom daného kalendárneho mesiaca. Doba trvania úverovej zmluvy (t.j. konečná splatnosť poskytnutého úveru) bola stanovená na deň 20.09.2015. Ročná úroková sadzba úveru bola zmluvne dohodnutá vo výške 16,07 % , ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola stanovená vo výške 24,60 % , priemerná hodnota RPMN pre zodpovedajúci typ úveru 14,38 %. Jednorazový spracovateľský poplatok bol stanovený v peňažnej sume 962,81 eur, pričom spracovateľský poplatok (jeho splatnosť) bola započítaná v mesačných splátkach úveru. Celkové náklady dlžníka spojené so spotrebiteľským úverom boli stanovené v peňažnej sume 16.020 eur.

9. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere bola Zmluva o úvere - Všeobecné podmienky (ďalej len „Zmluva II“), ktorá obsahuje všeobecné obchodné podmienky úverovej zmluvy, s ktorými sa žalovaný 1 pri uzavretí Zmluvy I oboznámil a vyjadril s nimi súhlas, čo potvrdil aj svojím podpisom na Zmluve II.

10. Za účelom zabezpečenia poskytnutého úveru zo Zmlúv I, II uzavrel žalovaný 1 dňa neuvedeného s právnym predchodcom žalobcu (ďalej len „veriteľ“) Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva. Zmluvné strany sa podpisom tejto Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva dohodli, že vlastnícke právo k predmetu kúpy - motorovému vozidlu zn. VOLKSWAGEN, typ PASSAT DIESEL, PASSAT 2,0 TDI DPF BUSINESS, rok výroby 2008, evidenčné číslo: D.Q.-XXXBU sa z dlžníka na veriteľa prevádza bez ohľadu na odovzdanie a prevzatie tohto motorového vozidla okamihom, ktorý bezprostredne nasleduje po tom, čo dlžník nadobudol vlastnícke právo k motorovému vozidlu podľa kúpnej zmluvy, uzavretej medzi dlžníkom a predávajúcim, a to s rozväzovacou podmienkou úplného splatenia pohľadávky z úverovej zmluvy (t.j. Zmluvy I, II). Kúpna zmluva ohľadne predmetného motorového vozidla bola s predávajúcim uzavretá súčasne s úverovou zmluvou.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžník - žalovaný 1 v zmysle podmienok úverovej zmluvy riadne a včas právnomu predchodcovi žalobcu čerpaný spotrebiteľský úver nesplácal, mal žalobca možnosť v zmysle bodu 20 v prípade, ak bude tento v omeškaní s platbou jednej splátky o viac ako tri mesiace, právny predchodca žalobcu v súlade s bodom 19. Všeobecných podmienok úverovej zmluvy vyhlásiť splatnosť celého poskytnutého úveru spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú. Všeobecných podmienok úverovej zmluvy vyhlási splatnosť celého poskytnutého úveru spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú a bude od dlžníka vymáhať dlžné pohľadávky súdnou cestou. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 29.10.2014 vyhlásil splatný celý úver za splatný k 06.11.2014 s výzvou na úhradu dlžnej istiny 7.234,25 eur, dlžného úroku 16,07% ročne zo sumy 11.690,33 eur od 20.09.2011 do 05.11.2014 vo výške 681,87 eur, úroku z omeškania /zmluvnej pokuty do 05.11.2014 vo výške 626,29 eur, dlžného úroku 16,07% ročne zo sumy 7.234,25 eur od 06.11.2014 do zaplatenia, úroku z omeškania 8% ročne zo sumy 7.916,12 eur od 06.11.2014 do zaplatenia,, náklady v súvislosti s výkonom záložného práva 15 eur.

12. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka, treťou časťou Obchodného zákonníka sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov okrem iného aj zmluvy o úvere.

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými, alebo záujmovými organizáciami, alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu zmluvy priložené.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných

prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3, písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom od 01.12.2011, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona.

Podľa § 2, písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.5a)

Podľa § 2, písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2, písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný 1 ako dlžník uzavreli dňa 23.09.2011 Zmluvu o úvere - individuálne podmienky (ďalej len „Zmluva I“), pričom neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky označené ako Zmluva o úvere - Všeobecné podmienky (ďalej len „Zmluva II“). Predmetom Zmluvy I bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu (ďalej len „veriteľ“) žalovanému v celkovej výške 10.500 eur s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 16,07 % za účelom kúpy motorového vozidla zn. VOLKSWAGEN, typ PASSAT DIESEL, PASSAT 2,0 TDI DPF BUSINESS,

rok výroby 2008, evidenčné číslo: D.Q.-XXXBU , ktorého predajná cena vrátane DPH v čase kúpy predstavovala peňažnú sumu 15.500 eur. Za účelom zabezpečenia poskytnutého úveru z úverovej zmluvy bola uzavretá medzi veriteľom, t.j. právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 1 ako dlžníkom aj Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k predmetu kúpy - predmetnému motorovému vozidlu. V zmysle podmienok úverovej zmluvy I sa žalovaný 1 zaviazal poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 10.500 eur s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 16,07 % splácať právnemu predchodcovi žalobcu 48-mi pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 333,75 eur, vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola v úverovej zmluve I stanovená na deň 20.10.2011 a konečná splatnosť poskytnutého úveru bola stanovená na deň 20.09.2015. Nakoľko žalovaný 1 poskytnutý spotrebiteľský úver riadne a včas právnemu predchodcovi žalobcu nesplácal, dostal sa do omeškania s úhradou jednotlivých splátok, právny predchodca žalobcu v súlade s bodom 20. Všeobecných podmienok úverovej zmluvy vyhlásil splatnosť celého poskytnutého úveru s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú ku dňu 06.11.2014, čo právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému listom zo dňa 29.10.2014 - Vyhlásenie splatnosti a výzva na úhradu dlžnej sumy, pričom ho týmto listom zároveň vyzval, aby mu uhradila zostatok nesplatenej časti poskytnutého úveru a súvisiace príslušenstvo. Žalovaná na list právneho predchodcu žalobcu nereagovala a dlžné pohľadávky špecifikované v liste, ktoré vznikli zo zostatku čerpaného úveru právnemu predchodcovi žalobcu, neuhradila. Ako vyplýva z finančného plánu zo dňa 17.01.2012 a 17.01.2013 - súhrnný prehľad platieb splátok úveru, dlžné pohľadávky z úverovej zmluvy ku dňu 06.11.2014 s odpočítaním už zaplatených splátok úveru žalovanou a úhradou časti úveru z výťažku z predaja vozidla pozostávajú: z nesplatenej istiny 7.234,25 eur, z nezaplatených zmluvných úrokov 681,87 eur, z nezaplatených úrokov z omeškania 626,28 eur.

14. Je nepochybné, že sporný vzťah medzi žalobcom a žalovaným 1 je potrebné posudzovať vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od Zák. č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 54 ods. 1 OZ v neprospech spotrebiteľa - žalovanej, pričom § 54 ods. 1 OZ je lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj úver, kedy je potrebné postupovať a vyhodnocovať práva a povinnosti zo zmlúv o úveroch podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, aj keď sa za spotrebiteľské úvery považujú aj úvery ako absolútne obchody a Obchodný zákonník má vlastnú úpravu. Poskytnutie úveru žalobcom žalovanej ako dlžníčke a súčasne ako spotrebiteľke z titulu uzavretia predmetnej Zmluvy je vzhľadom na strany zmluvného vzťahu jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, a aj napriek tomu, že ustanovenia o úvere upravuje Obchodný zákonník, je potrebné v zmysle § 54 ods. 2 OZ túto zmluvu v prípade neprijateľných zmluvných podmienok vykladať v prospech spotrebiteľa.

15. Zosplatnením dlhu stratil žalovaný výhodu plniť dlh v splátkach a celý dlh sa tak stal splatným ku dňu 06.11.2014. Uvedené má za následok, že žalobca má nárok na zmluvný úrok z úveru, teda zo sumy vyčerpaných prostriedkov, len do dňa zosplatnenia dlhu a následne môže požadovať už len sankcie spojené s omeškaním dlžníka, t.j. úroky z omeškania. Zmluvné dojednania, ktoré sa od takejto úpravy odchyľujú v neprospech spotrebiteľa predstavujú neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 OZ. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, v zmysle ktorého „splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne /v splátkach/ vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku a tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je príznačný na predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo okamžite získať späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa v porovnaní so stratou výhody splátok, na úroky za zapožičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov

spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by pohodlne naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, na základe ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo. Inak by súd toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, s ktorým sa spájajú sankcie spotrebiteľa spojené s omeškaním vrátenia uvedenej sumy úveru. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia spojené len so stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov, do čoho spadajú aj odplatné nároky na zmluvné úroky. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 OZ., resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods.2 OZ v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>> Z. z.“. Rovnako v zmysle rozsudku KS v Bratislave č.k. 6Co 56/2018 z 28.03.2018 „v prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.“

16. Je nesporné, že žalobca si podanou žalobou uplatňuje svoj nárok zo Zmluvy o úvere - Individuálne podmienky, Zmluvy o úvere - Všeobecné podmienky zo dňa 23.09.2011 (Zmlúv I a II), ktorou bol žalovaný 1 viazaný na splatenie spolu s dohodnutými úrokmi 16,07% ročne. Žalobca si podanou žalobou uplatňuje od žalovaného 1 zaplatenie :

- Istiny nezaplateného úveru 7.234,25 eur,
- Zmluvný úrok do 06.11.2014 vo výške 681,87 eur,
- Zákonný úrok z omeškania do 06.07.2013 vo výške 626,28 eur,
- Zmluvný úrok 16,07 % ročne zo sumy 7.234,25 eur od 07.11.2013 do zaplatenia,
- Úrok z omeškania z 8,05% ročne zo sumy 7.916,11 eur od 07.11.2014 do zaplatenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 1 ako dlžník si neplnil svoje povinnosti z predmetnej úverovej zmluvy, nakoľko právnomu predchodcovi žalobcu riadne a včas nesplácal poskytnutý úver, v dôsledku čoho sa tak dostal do omeškania s úhradou jednotlivých splátok poskytnutého úveru, čím nesporne založil nárok právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa na úhradu vzniknutých dlžných pohľadávok z úverových zmlúv I a II zo dňa 23.09.2011

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovi na základe Zmluvy o úvere vznikol nárok na zaplatenie sumy zodpovedajúcej žalovaným vyčerpanej istine a zmluvných úrokov úveru od 23.09.2011, kedy došlo k čerpaniu úveru žalovaným 1, ako to vyplýva z prehľadu čerpania úveru a úhrad, do dňa zosplatnenia dlhu, t.j. do 06.11.2014. Ako mal súd preukázané v Aktuálnom stave úverového účtu žalovaného 1 a prehľadu jeho platieb a úhrad, tento v uvedenom období čerpal celkovú sumu 10.500 eur a uhradil žalobcovi 22 splátok z predmetného úveru v celkovej výške 7.342,50 eur. Je nepochybné, že do dnešného dňa nedoplatok na istine úveru predstavuje sumu 7.234,25 eur, na zaplatenie ktorej súd zaviazal žalovaného 1 v súlade s § 497, § 502 ods. 1 Obch. zák., § 488 OZ, tento žalobcovi neuhradil. Keďže prvým dňom po zosplatnení sa žalovaný dostal do omeškania s plnením dlhu v zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ, súd zároveň žalobcovi priznal i vyčíslený zmluvný úrok 16,07 % ročne z dlžnej sumy istiny 681,87 eur ku dňu zosplatnenia a úrok z omeškania vyčíslený ku dňu zosplatnenia vo výške 626,28 eur a taktiež žalobcovi v zmysle § 517 ods. 1,2 OZ priznal i zákonný úrok z omeškania vyčíslený za dobu od 8,05% ročne zo sumy 7.916,11 eur od 07.11.2014 do zaplatenia, , tak ako si tieto sumy vyčísliť a požadovať žalobca, nakoľko žalovaný 1 z dôvodu, že dlh nezaplatil žalobcovi, je stále v omeškaní s plnením peňažného dlhu. Výška úroku z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. aktuálna v deň, kedy sa žalovaný dostal do omeškania

18. Čo sa týka požadovaného zmluvného úroku 16,07% ročne z nesplatennej istiny úveru 7.234,25 za dobu od 07.11.2013 .2014 (odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru) do zaplatenia, súd v tejto časti žalobný návrh ako nedôvodný zamietol s poukazom na bod 15 odôvodnenia tohto rozsudku, nakoľko

s poukazom na konštantnú judikatúru aktuálnu v tomto smere, v prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Tento veriteľovi patrí len do zosplatnenia, následne má právo len na úrok z omeškania, nakoľko by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru i úrokov z omeškania, čo by spôsobilo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi, a to i s poukazom na § 54 ods. 2 OZ, nakoľko zmluvný úrok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti veriteľovi nepatrí. Súd preto v týchto častiach požadovaného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. O späťvzátí žaloby voči žalovanému 2 v priebehu konania súd rozhodol podľa § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 CSP tak, že voči žalovanému 2 súd konanie zastavil s tým, že žalovaný 2 so späťvzatím žaloby voči nemu súhlasil.

20. O nároku na náhradu trov konania súd vo vzťahu žalobcu a žalovaného 1 súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi ako prevažne úspešnej procesnej strane priznal voči žalovanému 1 v spore prevažne neúspešnému náhradu trov konania v pomere úspechu 100%. Súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške priznanej náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. O nároku trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 2, voči ktorému vzal žalobca žalobu podanú nedôvodne, žalobca teda zavinil zastavenie konania voči žalovanému 2, avšak z dôvodu že žalovaný 2 v zmysle Dohody o urovaní si nárok na náhradu trov konania neuplatňoval, súd žalovanému 2 voči žalobcovi v zmysle § 256 ods. 1 CSP nepriznal nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).